

Sygn. akt: I C 289/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z uznania

Dnia 15 grudnia 2016 roku

Sąd Rejonowy w Oleśnie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Katarzyna Kałwak

Protokolant: st. sekr. sądowy Urszula Krzywoń

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 8 grudnia 2016 roku

sprawy z powództwa **M. K., K. K.**

przeciwko A. (...)Sp. z o.o. we W.

o zwolnienie zajętego przedmiotu spod egzekucji

I. wyłącza spod zajęcia, dokonanego w dniu 13.06.2016 roku przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Wrocławia Śródmieścia A. K. w postępowaniu egzekucyjnym prowadzonym z wniosku wierzyciela A. (...) Sp. z o. o we W. przeciwko dłużnikowi W. K., pod sygn. akt KM 450/16 ruchomości:

- samochód specjalny MAN o nr rej (...) rok prod. 1994, VIN:

(...),

- pralkę B. (...) rok prod. 2013,

- lodówkę pod zabudowę,

- telefon I. 6 (...) : (...);

II. zasądza solidarnie od powodów K. K. i M. K. na rzecz pozwanego A. (...)Sp. z o.o. we W. kwotę 4.817,00 zł (cztery tysiące osiemset siedemnaście złotych 00/100) tytułem zwrotu zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

Powodowie K. K. i M. K. złożyli pozew w dniu 6 lipca 2016 roku, którego braki poprzez jego opłacenie uzupełnili w dniu 19 lipca 2016 roku pozew przeciwko A. (...)Sp. z o. o we W., o zwolnienie spod egzekucji ruchomości: samochodu MAN o nr rej (...) rok prod. 1994, pralki B. (...) rok prod. 2013, lodówki pod zabudowę i telefonu I. 6. Ruchomości zajętych przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Wrocławia Śródmieścia A. K. w dniu 13 czerwca 2016 roku w sprawie egzekucyjnej z wniosku wierzyciela A. (...)Sp. z o. o we W. przeciwko dłużnikowi W. K.

W uzasadnieniu pozwu powodowie wskazali, że zajęte przez Komornika Sądowego ruchomości nie stanowią własności dłużnika W. K. za wyjątkiem udziału we współwłasności samochodu MAN o nr rej (...), lecz jedynie w wielkości udziału 2 %. Natomiast pozostałymi właścicielami są powodowie K. K. w wymiarze 49 % oraz M. K. także w wymiarze 49 %. Na przedmiotowy pojazd były czynione przez powodów znaczne nakłady, w których to inwestycjach nie partycypował dłużnik. Przedmioty zajęte (za wyjątkiem samochodu MAN) zostały nabyte przez M. K. co obrazują przedstawione

faktury. Zajęta pralka B. stanowi element wyposażenia nieruchomości stanowiącej współwłasność powodów M. K. i K. K. i nie jest własnością W. K.. Powodowie podnosili, iż przeprowadzenie egzekucji i sprzedaż ruchomości na licytacji komorniczej może udaremnić ich odzyskanie i pozbawić ich możliwości zaspokojenia swoich roszczeń. Powodowie załączyli do pozwu faktury VAT dotyczące zakupu ruchomości oraz części do samochodu MAN.

Mocą postanowienia z dnia 4 sierpnia 2016 roku tut. sąd udzielił zabezpieczenia w ten sposób, że zawiesił postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Wrocławia Śródmieścia A. K. z wniosku wierzyciela A. (...) Sp. z o. o we W. przeciwko dłużnikowi W. K., pod sygn. akt KM 450/16, w części dotyczącej skierowania egzekucji do ruchomości: samochodu specjalnego MAN o nr rej (...) rok prod. 1994, VIN: (...), pralki B. (...) rok prod. 2013, lodówki pod zabudowę i telefonu I. 6 (...) : (...) - postanowienie karta 37-38.

W odpowiedzi na pozew pozwana A. (...) Sp. z o. o we W. uznała powództwo w całości i wносиła o zasądzenie od strony powodowej na rzecz ozwanej kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz zwrotu opłaty skarbowej od udzielonego pełnomocnictwa w kwocie 17 zł na podstawie art. 101 kpc. W uzasadnieniu swojego stanowiska pozwana podniosła, iż w świetle przedstawionych przez powodów dowodów załączonych do pozwu nie ulega wątpliwości, iż zajęte zostały przedmioty stanowiące własność powodów. Nie zaś dłużnika W. K. wobec którego to prowadzone jest postępowanie egzekucyjne. Jednocześnie podniosła, iż przed wytoczeniem powództwa strona powodowa nie wezwała pozwanej do zwolnienia zajętych ruchomości spod egzekucji pod rygorem skierowania sprawy na drogę sądową. W konsekwencji poznana nie miała wcześniejszej możliwości do wypowiedzenia się w przedmiotowej sprawie, jak również nie posiadała dowodów wskazujących fakt, iż ruchomości nie stanowią własności dłużnika W. K. – odpowiedź na pozew karta 47-48.

Sąd zważył.

W niniejszej sprawie pozwany uznał żądanie powódki, a sąd stosownie do dyspozycji art. 213 § 2 kpc jest związany uznaniem powództwa. W niniejszej sprawie w ocenie sądu nie zachodziły żadne okoliczności które skutkowałyby oceną, że uznanie jest sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa. Roszczenie powodów jest przewidziane prawem w myśl art. 841 § 1 k.p.c., który stanowi, że osoba trzecia może w drodze powództwa zażądać zwolnienia zajętego przedmiotu od egzekucji, jeżeli skierowanie do niego egzekucji narusza jego prawa. Uznanie powództwa jest aktem dyspozycyjności pozwanego, który nie tylko uznaje samo żądanie powoda, ale i to, że uzasadniają je przytoczone przez powoda okoliczności faktyczne i godzi się na wydanie wyroku uwzględniającego to żądanie (por. orzeczenie Sądu Najwyższego z 28 października 1976 r., sygn. akt II CRN 232/76, OSNCP 1977 r., nr 5-6, poz. 101, oraz z 14 września 1983 r., sygn. akt III CRN 188/83, OSNCP 1984 r., nr 4, poz. 60). Pozwana była reprezentowana w sprawie przez profesjonalnego pełnomocnika w osobie radcy prawnego. Wskazać należy, iż oświadczenie o uznaniu powództwa zostało złożone po zapoznaniu się przez pełnomocnika pozwanego z odpowiedzią powódki na sprzeciw i załączonymi do niej dokumentami. Wobec powyższego należało wyłączyć spod zajęcia, dokonanego w dniu 13.06.2016 roku przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Wrocławia Śródmieścia A. K. w postępowaniu egzekucyjnym prowadzonym z wniosku wierzyciela A. (...) Sp. z o. o we W. przeciwko dłużnikowi W. K., pod sygn. akt KM 450/16 ruchomości: samochód specjalny MAN o nr rej (...) rok prod. 1994, VIN: (...), pralkę B. (...) rok prod. 2013, lodówkę pod zabudowę i telefon I. 6 (...) : (...) – rozstrzygnięcie z punktu I pozwu.

W myśl art. 101 kpc zwrot kosztów należy się pozwanemu pomimo uwzględnienia powództwa, jeżeli nie dał powodu do wytoczenia sprawy i uznał przy pierwszej czynności procesowej żądanie pozwu. Dla skuteczności powyższego przepisu spełnione muszą zostać łącznie dwie przesłanki: pozwany nie dał powodu do wytoczenia powództwa i uznał żądanie przy pierwszej czynności procesowej. Sytuacja gdy pozwany nie daje powodu do wytoczenia sprawy ma miejsce jeżeli jego zachowanie wskazuje, że zaspokoiłby roszczenie powoda bez wytaczania powództwa. Generalnie art. 101 KPC nie stosuje się w przypadku, kiedy osiągnięcie skutku prawnego może nastąpić tylko przez wytoczenie powództwa.

W ocenie sądu w niniejszej sprawie zachodzą przesłanki do zastosowania dyspozycji ww. przepisu. Postępowanie egzekucyjne, w którym dokonano zajęcia nie toczy się przeciwko powodom a przeciwko W. K.. W toku postępowania

egzekucyjnego powodowie nie składali żadnych oświadczeń. Oświadczenie dłużnika o istnieniu współwłaścicieli zajmowanego majątku nie wyznacza skutków procesowych pomiędzy stronami niniejszego postępowania. Dopiero sama reakcja wobec wierzyciela tych współwłaścicieli, jako osób trzecich, powiadomionych przez komornika o dokonanej zajęciu, powoduje ocenę postawy wierzyciela, czy im dał powód do wytoczenia powództwa. Takiego wystąpienia wezwania powodów wobec pozwanego do zwolnienia zajętych ruchomości nie było przed wytoczeniem sprawy. Oświadczenia dłużnika W. K. wyrażają tylko jego stanowisko w toczącym się postępowaniu nie są stanowiskiem osób trzecich. Nie odnoszą bezpośrednich skutków procesowych pomiędzy osobami trzecimi a wierzycielem. W ocenie sądu osoby trzecie po wystąpieniu z wezwaniem do wierzyciela dopiero w przypadku braku jego reakcji winny wytaczać powództwo. Wtedy to dopiero może ziszczyć się moment, gdy wzywający nie reaguje, że pozwany dał powód do wytoczenia sprawy. A jeżeli pozwany nic nie wie o roszczeniu osób trzecich, nie miał możliwości zaspokoić roszczenia, co w realiach niniejszej sprawy jest wystąpieniem o zwolnienie spod zajęcia ruchomości, to nie można z postawą pozwanego łączyć oceny, iż tylko przez wytoczenie powództwa powodowie byliby zaspokojeni i obciążać go kosztami postępowania bez możliwości zastosowania art. 101 kpc.

Zatem należało zasądzić solidarnie od powodów K. K. i M. K. na rzecz pozwanego (...) Sp. z o.o. we W. kwotę 4.817,00 zł tytułem zwrotu zastępstwa procesowego, na które to składają się koszty wynagrodzenia pełnomocnika radcy prawnego w kwocie 4.800,00 zł i koszt opłaty od pełnomocnictwa w kwocie 17,00 zł. O kosztach orzeczono zatem w oparciu o art. 101 kpc oraz § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U z 2015 r. ,poz. 1804 ze zmianami)